

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 513
Marți,
8
decembrie
1992
10 lei

UN FAN AL PARADELOR NAȚIONALISTE

Coptura de la Cluj-Napoca — oraș cu majore semnificații culturale și universitare pentru Transilvania, provincie istorică românească — careia i-au fost și încă îi mai sînt caracteristice — dense complementarități etnice, benefice în momentele de conviețuire pașnică pentru iradierile de civilizație apuseană, dar și tragice atunci cînd stihile șovine s-au dezlănțuit — începe s-o dea pe-o neliniștitoare culoare violacee. Românii nu le-au căzut bine pretențiile U.D.M.R.-iștilor radical-extremiști și nici continua insistență a Ungariei și a diasporei sale de a umple căpușile imperialiștilor cu grija pentru extrateritorialii lor, dar nici maghiarii din România n-au fost încințați de continuele pîșcături ale primarului Funar, aproape nul în problemele edilitare și sociale ce-l revin, însă marefan al paradelor naționaliste, lupta sa cu afișele teatrale scrise în ungurește ținînd de tragicomic sau, dacă vreți, de o obuzitate căreia nu i-ar scăpa nici tăblițele cu scriere cuneiformă, nici manuscrisele de la Marea Moartă. De aici, pînă la marea gafă de a umbra la statui (pentru vii neprea știind ce să facă) drumul n-a fost lung. Să fim drepi, argumentele istorice ale acestui demers reparatoriu sînt valdabile, dar momentul ales și modalitatea de a o face n-au fost inspirate, sărbătorirea zilei Unirii, grație talentului său, luînd, aici, la Cluj, o turnură sumbră. Ce l-a oprit pe domnul Funar să dea substanță populară, de bunăvoie și regăsire, pentru toți, acestei festivități — Reîntregirii — la care în genere se reped mai toți oamenii puterii, să

arate cit de tare vibrează în ei, spre deosebire de prostime? Amator de caimacuri de tot felul, președinte de țară, de partid, demagog pînă la infantilism, dar și priceput să deschidă rîni după rîni, domnia sa a reușit, în ciuda responsabilităților pe care le are față de toți locuitorii municipiului de pe Someș, să-i pună pe două coloane, în cea mai nefericită și detonantă divizare. Astfel de defilări au mai fost văzute și la Tirgu Mureș, în martie 1990, și ele, în cele din urmă, au evoluat tragic. În cazul unei dispute singeroase, căreia i-ar cădea victime și români, domnul Funar nu-și va putea declina responsabilitatea și patenul politicianist nici față de proprii conaționali. Sarcinile sale administrative, care nu sînt nici puține, nici ușoare, nici simple, nici soluționabile citeodată, ar trebui să-i stea mai cu deosebire în vedere, căci pentru actele extremiste, interne sau externe, statul român are instituții specializate, nici novice, nici lipsite de energia și patriotismul ce sînt necesare în astfel de momente de cumpănă. Dacă „ereii” primarilor care se ocupă de fotbal i-a luat locul cea a primarilor care se ocupă cu dezbinarea populației „păstorite”, atunci sîntem martorii unei grave involuții.

În pragul sărbătorilor de iarnă și al aniversării a trei ani de la Revoluție, care s-a vrut catalizatorul unor perspective naționale noi, democratice, dezlănțuitoare de energii constructive, asistăm la jocuri machiavelice, nu numai profanatoare de zile sfînte, dar și zămisliitoare de coșmaruri.

ZADIG

Anunț

Asociația pentru cinstirea eroilor martiri ai Revoluției din decembrie '89 convoacă membrii săi la adunarea generală în ziua de 10 decembrie 1992 la Liceul Nr. 6, str. Oituz, ora 15.

COMITETUL ASOCIAȚIEI

Uniunea Sindicatelor Tipografilor din România declară GREVĂ

Nu e cazul acum să revelăm importanța meseriei de tipograf, așa cum nu vom pleda nici pentru necesitatea vitală a informației prin presă. Sîntem datorii să subliniem însă faptul că tipografiile din întreaga țară sînt nemulțumiți și pe bună dreptate. Această categorie socio-profesională a fost neglijată total, deși industria tipografică aparține în quasi-

totalitate statului. Protecția socială și protecția muncii (gradul înalt de toxicitate) salariile și dotarea tehnică sînt sub orice critică. De aceea, acum, s-a recurs la formele luptei sindicale. Cum vor evolua lucrurile vom afla, abia miercuri dimineața (probabil pe alte căi decît prin ziare!).

Consiliul Național al U.S.T.R. întrunit în ședință extraordinară la Cluj, azi 5 decembrie 1992, hotărăște următoarele:

1. Marți, 8 decembrie 1992 vor avea loc conferințe de presă în întreaga țară, prilej cu care se va face publică hotărîrea tipografilor privind:
— organizarea unei GREVE DE AVERTISMENT DE 2 ORE pentru ziua de marți, 8 decembrie 1992;

COMUNICAT

— organizarea unei greve generale pentru JOI, 10 DECEMBRIE 1992 care va afecta apariția presei în întreaga țară;
— continuarea acestor demersuri cu o grevă generală la nivelul întregii țări, începînd de miercuri, 16 decembrie 1992, cu organizarea unor marșuri de protest.

2. Consiliul Național, și pe această cale, atrage atenția că tipografiile sînt hotărîți să nu cedeze pînă la soluționarea tuturor revendicărilor cuprinse în MEMORIILE înaintate Președintelui și Primului ministru.

Mihai IONESCU,
președinte

Dumitru MOCANU,
prim vicepreședinte

Revendicări:

1. Intervenția statului în acțiunea de re tehnologizare a industriei poligrafice prin promovarea unei politici de credite avantajoase și deschiderea unor linii de creditare internațională (fondul PHARE) conjugată cu scutirea de taxe vamale pentru importul de utilaje și materiale necesare industriei poligrafice.

2. Protejarea industriei poligrafice românești, implicit a forței de muncă autohtone, prin stabilirea unor taxe vamale adecvate (200 la sută) la toate tipăriturile în limba română, comandate de firme românești în străinătate și organizarea de licitații deschise (cu strigare) pentru toate comenzile de tipărituri ale statului.

3. Dublarea salariului mediu actual (cca 20 000 lei) fără modificarea tarifelor de manoperă poligrafică ce ar conduce la scumpirea produselor și, implicit, reducerea cererii și a activității poligrafice. Intrucît la negocierea cu patronatul a rezultat posibilitatea susținerii acestei creșteri din resurse proprii, în proporție de circa 20 la sută, pentru asigurarea dublării salariilor vă propunem să fîți de acord ca pentru o perioadă de 3 ani guvernul să aprobe:

— desființarea fondului de referință;

— scutirea totală de impozite pe salarii și pe profit, C.A.S., fondul de șomaj și fondul de risc.

4. Modificarea încadrării din categoria „scutire de TVA” a editărilor, tipăririi și difuzării cărților, revistelor și ziarelor și încadrarea acestor grupe de produse în categoria „cota 0”.

5. Alocarea fondurilor necesare de la buget pentru plata cărții școlare tipărită, în maximum o săptămînă de la livrarea acesteia, atît pentru producția curentă cît și pentru producția anticipată.

6. Recunoașterea dreptului tipografilor la o rețea proprie de case de odihnă (avem în singe destul plumb) prin re-

trocarea celor care au aparținut tipografilor și cedarea cu titlu gratuit a altor spații.

7. Reîntregirea spațiilor proprietate a R.A.I. — Imprimeria Coresi reprezentînd 57 000 m.p., cu suprafața de 12 517 m.p. preluate în mod arbitrar de I.A.C. în anul 1977 pe baza Decretului de înființare a acestei întreprinderi, nr. 285/1977, unde actualmente sîntem chiriași în propriile noastre spații.

8. Stabilirea, de comun acord a locului și modului de reamplasare a plăcii comemorative a tipografilor.

9. Trecerea în Ordinul 50 din 1990 a meseriei „legător” așa cum a fost stabilit prin protocolul semnat de ministrul muncii și ministrul sănătății.

Probleme

Televiziunea prin cablu

CRD, firmă privată de televiziune prin cablu, are sediul central în Baia Mare și o sucursală în Sibiu. În acțiunile de licitare a licențelor și-a adjudecat orașul nostru la CNA (Consiliul Național al Audiovizualului) — secția de presă și tipărituri, mascată sub această abreviere). Abre-

vierea a servit ani de zile drept loc de muncă (CNA — Consiliul Național al Apelor) tocului Ion Iliescu. „CNA-vizual” încă nu a eliberat documentele de licență. În această perioadă de tranziție

(Continuare în pag. a IV-a)

Ion UNGUREANU

Consemnări

Memorialul durerii — Durerea României

Miercurea trecută am avut prilejul de a urmări un nou episod din serialul „Memorialul Durerii” datorat inegalității realizatoare, d-na L. Longin Hossu.

Tineretul țării și toată lumea liberă trebuie să aștepte acum felul în care toată floarea intelectualității românești a fost exterminată în lagărele comuniste de muncă forțată și în pușcării. Chiar dacă țirziu, adevărul mai poate fi evidențiat de cei ce au supraviețuit suferințelor la care au fost supuși de către CALĂII acestui popor. Că au primit și indicații de la Moscova, asta nu schimbă cu nimic aspectul problemei. Cine se scuza în acest fel, mai rău se acuză. Este incredibil cum „români” au maltratată români,

pentru simplul motiv că aveau idei și idealuri diferite.

Situația postbelică a României nu arată cu nimic mai prejos decît lagărele naziste. Diferența este că în timp ce nemții încercau o purificare ariană în condiții de război, românii își sacrificau tot ce aveau mai bun din punct de vedere al factorului uman.

Elocvențe au fost în ultimul episod cele două afirmații ale securistului-căluș, L. Borcea, cum că toată viața lui nu merită o ceapă degerată și faptul că în Parlament sînt prea mulți comuniști (nomenclaturiști).

Este tristul adevăr, datorat inconștienței cu care o mare parte a acestui neam își sapă, încet și sigur, propria groapă. Vasile GALATĂ

Tristetea

parcurilor

sibiene

Foto:

R. BALINT

Aflăm de la Garda Financiară

Deși prin recente hotărâri și ordonanțe guvernamentale au fost instituite sancțiuni drastice împotriva tuturor agenților economici care, fie cu bunăștiință, fie din neștiință, încalcă flagrant normele impuse de către legiuitor cu privire la desfășurarea unor acte de comerț decente, civilizate, numărul societăților comerciale prinse cu... ocaua mică, pare a cunoaște lună de lună o adevărată recrudescență.

Așa după cum promiteam cititorilor noștri, începem derularea cronologică a faptelor... Micite, prezentând una dintre acțiunile de mare amploare ale Gărzii Financiare Sibiu, respectiv pe cea vizând clasificarea pe categorii de încadrare a unităților de cazare și alimentație publică. Referitor la acest aspect subliniem faptul că, în conformitate cu H.G.R. nr. 233/1992 societăților comerciale având stipulate în obiectul de activitate servicii de cazare și alimentație publică, le revine obligația prezentării — în vederea stabilirii categoriei de încadrare — la Reprezentanta Sibiu a Ministerului Comerțului. Eludind prevederile amintitei hotărâri, mai mulți agenți economici au fost sancționați contravențional cu amenzi între 8 000 și 10 000 lei.

Enumerăm doar câteva dintre societățile comerciale aflate în culpă: „La Nelu și Gelu” S.R.L., „Kontiki” S.R.L., „La Jupînul” S.R.L., toate din Sibiu, „Alpin-Co” S.R.L. din Polana Sibiului, „Jan Bogdan” S.R.L. din Arpaș, „Bucur-Med” S.R.L. din Mediaș.

● Cu garda... descoperită s-a dovedit a fi și S.C. „Laurum” S.R.L. din Sibiu (str. Căpățeni nr. 67) care nefiind în măsură să prezinte documente de proveniență a mărfii importate din Germania, de la firma „Hahn Uwe”, s-a văzut repede „usurată” de ea. La o sumară estimare, valoarea mărfii confiscate se ridică la peste un milion lei, constând în principal din creioane, mine, tetine, biberone sterilizate, acuarele, plastilină, cretă colorată etc. În conformitate cu prevederile Legii 12/1990 coroborată cu Ordonanța Guvernului 23/1992 acestela i-a fost aplicată dintr-un condei și o „corecție” de 300 000 lei.

● În cel de-al doilea caz, comisarul Gărzii Financiare prevalându-se de H.G.R. nr. 103/1992 care stipulează exclusivitatea vânzării obiectelor de cult în instituții specializate sau autorizate de către acestea (biserici, mănăstiri, schituri) au dispus sancționarea cu o a-

mendă de 100 000 lei a Cooperativei „Munca Timplarilor” din Sibiu (str. Turnului nr. 23) care desfăcea în condiții ilegale, în magazinul propriu de prezentare și desfăcere, obiecte de cult, în speță icoane pe sticlă. În goana furibundă după câpățuială unii uită prea repede și de mamă și de tată dar și de Dumnezeu, care se știe prea bine că... nu doarme.

● Cel de-al treilea caz ne pune în gardă asupra ușurinței cu care poate fi străbătută uneori granița dintre contravenție și infracțiune. Ne-o dovedește S.C. „Cherachim” S.R.L. din Sibiu (str. Deva nr. 44) care, în urma unui minuțios control efectuat de către comisarul Gărzii Financiare s-a constatat că funcționează ilegal de la data de 30 iulie 1991. Încălcând astfel prevederile Legii 31/1990 care statuează obligativitatea vârsării la bancă a capitalului social subscris, fapta constituind infracțiune a fost înaintată spre cercetare organelor Procuraturii. Ceea ce dovedește că nu numai în materie de societăți comerciale, greșelile... capitale se plătesc foarte scump.

Ion GÎRNOD

Reforma sistemului de sănătate în România

— ASIGURĂRILE DE BOALĂ —

Asigurările sociale reprezintă asigurările constituite în vederea punerii la adăpost a populației împotriva bolii, invalidității, bătrâneții, decesului. În asigurările sociale sunt cuprinse și asigurările de boală.

Principiile generale ce caracterizează sistemele de sănătate din țările dezvoltate (mai puțin S.U.A.) sunt: ● orice cetățean trebuie să fie protejat în mod obligatoriu; ● piața singură nu poate asigura o protecție sanitară satisfăcătoare; ● statul trebuie să intervină în mod direct sau indirect pentru a controla costurile și a ameliora eficiența sistemului; ● cetățenii trebuie să contribuie la finanțarea cheltuielilor pentru sănătate în funcție de capacitatea lor financiară dar trebuie să aibă acces la îngrijire medicală în funcție de nevoile lor. Sistemele de sănătate din țările Europei de Vest răspund acestor principii, diferențele venind din modul de finanțare care determină existența a trei modele de bază: 1. servi-

ciul național de sănătate — finanțat printr-un impozit general național; 2. asigurările sociale — finanțat prin cotizațiile plătite de patron și salariat prin intermediul caselor de asigurare non-lucrative; 3. asigurarea privată — sistem caracterizat prin cumpărarea de către patron sau de către subiectul asigurării a unei asigurări private de sănătate — finanțat prin intermediul contribuției acestora la casele de asigurări private cu caracter lucrativ.

Prestațiile pentru sănătate în România sînt finanțate din bugetul global și anume din partea ce-i revine sănătății, din surse atrase prin impozit general respectându-se principiul neafectării veniturilor bugetare. Se pune însă problema atragerii unui plus de resurse pentru sănătate. Atragerea de resurse suplimentare s-ar putea realiza de exemplu prin introducerea unor tarife fixe pe categorii de prestații medicale, reprezentînd sume modice ce ar urma să fie suportate direct de populație.

Reformarea sistemului actual prin înlocuirea lui cu unul finanțat prin asigurări sociale este greu de realizat. A convinge populația că boala a devenit dintr-o dată un risc și că trebuie să se asigure împotriva acestuia ar fi dificil de realizat în condițiile reformei generale ce se desfășoară în România. Mai degrabă decît a copia un sistem, România ar putea să aleagă din experiențele occidentale principii mecanisme incitative și reglementări care au fost deja verificate în practică: ● introducerea bugetelor globale pentru finanțarea spitalelor (Franța); ● posibilitatea pacientului de a alege între o medicină „à l'anglaise” — medic generalist gratuit care facilitează accesul la specialist și o medicină „à la française” — medic plătit și acces liber (Danemarca). Introducerea în paralel cu sectorul public a unui sector privat, mai ales în ambulatoriu care ar putea fi finanțat dintr-un sistem de asigurări de boală private la care ar subscrie benevol populația, cu o gestiune total separată de sectorul public, ar fi de dorit și posibil de realizat. Atragerea de resurse suplimentare pentru sănătate ar conduce și la remunerarea adecvată a medicilor în funcție de importanța socială a muncii lor. Oricum, reformarea sistemului de sănătate va cere timp. Orice măsură pripită în ceea ce privește reformarea sistemului de sănătate poate avea urmări imprevizibile și periculoase ducînd la înrăutățirea condițiilor de viață a unei populații care este confruntată deja cu efectele adeseori dureroase ale reformei economice.

Natalia DROC

N.R. — Acest articol a apărut în urma unei discuții cu dl. dr. Gabriel Ionescu, director adjunct al Institutului Național pentru Servicii de Sănătate și Conducere București.

Dacă n-am cîștigat alegerile poate cîștigăm la loz în plic
Foto: R. BALINT

Calendar creștin

Întru această lună în 8 zile pomenirea Preacuviosului Patapie, a Sfinților Apostoli din cei 70 Sosteni, Apolos, Tihic, Epafrodit, Kesar, Onisifor și a Preacuviosului Sofronie, episcopul Ciprului.

Marți, 8 decembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova, 10.00 Actualități. ● Meteo. 10.10 Calendarul zilei, 10.20 TV5 Europe, 12.10 Ora de muzică, 13.00 Oameni de

lingă noi, 13.30 Muzica pentru părinți, 14.00 Actualități ● Meteo. 14.15 Muzica pentru toți, 14.45 Avanspremieră TV, 14.55 Preuniversitaria, 15.30 Teleșcoală, 16.00 Conviețuirii-Magazin, 17.00 Actualități, 17.05 Repere transilvane (RTV Cluj), 17.35 Ansambluri folclorice, 18.00 Salut, prieteni! 19.00 Studioul Economic, 19.30 Desene animate: „Captain Planet”, 20.00 Actualități, 20.35 Sport, 20.45 Telecinemateca: „Dincolo de pod”, (Rom., 1976), 22.30 Cultura în lume, 23.00 Actualități, 23.15 Jazz-fan, 24.00 Închiderea programului.

Șomajul la zi

Dl. Ioan Cindrea (șef birou) de la Oficiul Forțelor de Muncă a avut amabilitatea să ne prezinte situația șomerilor în județul Sibiu, din datele înregistrate joi, 3 decembrie 1992.

Lesne de observat proporția prin care numărul celor aflați fără loc de muncă, la începutul anului în număr de cca. 4 mii persoane s-a dublat la jumătatea anului (cca. 8 mii persoane) număr care pînă în prezent s-a mai dublat o dată (16 mii persoane).

Deci, luna decembrie debutează cu următoarea situație a șomerilor:

Total șomeri în plată — 13 140, din care 8 121 femei.

Aceștia provin din următoarele categorii de personal:

Muncitori — 12 494 (7 725 femei).

Studii medii — 409 (271 femei).

Studii superioare — 237 (125 femei).

Total șomeri cărora le-a expirat termenul de 270 zile și îndeplinesc condiții pentru a primi alocația de sprijin — 2 016 persoane, din care 1 428 femei.

Aceștia provin din următoarele categorii de personal: muncitori — 1 888 (1 358 femei), studii medii — 93 (54 femei), studii superioare — 35 (16 femei).

Total persoane în căutare de lucru (care nu beneficiază de prevederile legii șomajului, pentru că li s-a desfășurat contractul de muncă din motive imputabile lor, și-au schimbat domiciliul din alt județ etc.) — 338 (156 femei) după cum urmează: muncitori calificați — 138 (50 femei), muncitori necalificați — 186 (101 femei), pregătire medie și superioară — 14 (5 femei).

De la apariția Legii șomajului s-au încadrat în muncă 2 029 persoane (1 174 femei). Mai, sînt înregistrați un număr de 4 871 (3 443 femei) șomeri cărora le-a expirat termenul de 270 zile.

Ponderea șomerilor provine, evident din municipiul Sibiu — 6 671 (4 166 femei), Mediaș — 4 728 (2 935 femei), Avrig — 981 (633 femei), Agnita — 760 (387 femei).

La data de 3 decembrie 1992 în evidențe existau 124 locuri de muncă în județ; ofertele principale le amintim și aici, pentru a veni în sprijinul șomerilor: zidari — 39 locuri, dulgheri — 32 locuri, fierări-betonisti — 20 locuri, asfaltatori — 9 locuri, asistenți medicale — 15 locuri, țesători — 9 locuri.

Moș Nicolae are sacul plin de șomeri. Totalul acestora se scrie de acum și la Sibiu cu 5 cifre, însă numărul încă începe cu cifra 1, spre deosebire de alte județe care au schimbat prefixul!

Gabriela BĂLAN

ALO... POȘTA?!

Pentru a ne determina să vorbim mai puțin (că doar vorba multă-i sărăcia omului!) R.A. ROMTELECOM ne propune o rețetă simplă: majorarea de la 1 decembrie a tarifelor pentru telefonie cu 78 la sută. În acest fel abonamentul lunar devine 250 de lei pentru o linie telefonică individuală și 150 lei pentru cuplaj, iar taxa de instalare a unui post telefonic 6 500 lei (pentru persoane fizice) și 10 000 lei (pentru persoane juridice), abonamentul lunar în cel de-al doilea caz fiind de 1 000 lei. Nici R.A. Poșta Română nu se lasă mai prejos și ne ajută să nu facem... scurtă la mînă scriînd, majorînd tarifele poștale cu 26 la sută, corespondența loco fiind timbrată cu 10 lei iar cea pentru alte localități cu 15 lei. Taxa pentru mesagerie/kg se majorează și ea la 13 lei pentru zona I, respectiv 20 lei pentru zona a II-a.

Ion GÎRNOD

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu ● Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea ● Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod,

Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețu ● ISSN 1220 — 8124 ●

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

„Superlativele” săptămânii trecute

„Vreau să vă spun un lucru...”

• Dintr-o sursă PRM aflăm că se urmărește unificarea publicațiilor lui C.V. Tudor cu cele ale lui A. Păunescu: „Prin unirea acestor publicații se urmărește, de fapt, intensificarea propagandei naționalist-comuniste până la preluarea puterii. Din momentul acela, vă dați seama ce s-ar putea întâmpla în România!...” • Rezultatul este previzibil, cel puțin pentru dl. Liviu Mihailu (Academia Căpăneșu), care i-a prezis P.R.M.-ului cel mult șase luni de existență, iar despre președintele-senator a concluzionat: „Dl. C.V. Tudor este o pară care se coace și cade. Din ce în ce mai mulți oameni de stînga, apropiați lui, se vor satura de trupul lui și îl vor abandona”. • Abandonul a început și în PSM: pe culoarele PUSD „și-au făcut apariția — succesiv — generalul Hortopan, bine cunoscut prin implicarea sa în evenimentele din decembrie '89 și dl. Nițu, fost secretar al Consiliului municipal PCR”. Oare dl. Verdet va lăcrima și după dispariția altor... verdeturi din „grădina” sa? • Pentru compensație, i-l propun pe dl. Ștefan David, senator, fost șef al Securității Caras-Severin și care ne dămurește: Securitatea (n.n.) „era așa de slab dotată în comparație cu alte servicii asemănătoare din alte state, încât cei care lucrau în cadrul ei nu aveau timp să se preocupe de alte lucruri”. • O frază mai veche, rostită de dl. Brucan (știți dv. despre ce este vorba!) a fost îmbogățită cu-n „apendice”, referindu-se la șansele de vânzare a ultimei sale cărți: „În țară există o categorie largă de cititori elevați...” și, bănuim noi, uite așa nu ne mai sim-

țim lezați! • După trei ani, senatorul Sergiu Nicolaescu propune „formarea în cadrul M.I. a două subcomisii avînd ca principale atribuții strîngerea materialului documentar cu referire la acțiunile din decembrie '89 pe zone geografice, analiza primară a informațiilor...” etc. În stilul acesta, Comisia de Cercetare a Evenimentelor din Decembrie 1989 are șanse să „analizeze” încă patru ani, sau chiar mai mult... • Ochii d-lui Stolojan sînt pe noi: Vreau să vă spun un lucru pe care nu toată lumea îl cunoaște (?) și anume că în ultimele zece zile am avut intense discuții (telefonice — n.n.)... cu principalii factori care sînt implicați în ducerea mai departe a reformei... (subl. n.). Am senzația că dl. Stolojan primește două salarii, dintre care unul este neimpozabil! • Prezența lui Tudor Gheorghe în Consiliul Național al Audiovizualului contribuie la lipsa de imparțialitate a acestui organism: „În timpul vizitei d-lui Iliescu în Israel, T. Gheorghe a făcut parte din suita președintelui, cîntînd la mesele oficiale ori de cîte ori acesta i-a cerut-o”. • Sabia domnitorului A. I. Cuza a fost achiziționată de Ministerul Afacerilor Externe, prin licitație publică la Londra, cu suma de 55 875 lire sterline — în urma suplimentării bugetului pentru ministerul amintit. • În rest, vă propun întrebarea săptămînii: Dacă MAE a primit „suplimentare în valută” pentru achiziționarea unei săbii, înseamnă că va fi redistribuită „dobînda valorii ideologiei de coasă” a lui Dej și Ceaușescu, care ne-a ajuns la beregată?

Andrej ILENI

A început seria partidelor... de verificare

După ce fiecărui echipier al team-ului guvernamental i-a fost încredințat postul pe care va trebui să evolueze, noua... formație a României, echipată complet în roșu și-a început pregătirile de iarnă.

Avînd în vedere că programul... competițional al reprezentativei a fost stabilit doar pentru următoarele trei-patru luni de zile, „antrenorul” acesteia (dl. Ion Iliescu) a purces la drum în căutarea unor parteneri redutabili în perspectiva viitoarelor confruntări oficiale ale țării noastre. Ținînd cont de tradiționalele legături statornicite de secole, a fost aleasă în acest scop Franța, unde, organizîndu-se o conferință de presă antrenorului... reales dînd dovadă de un desăvîrșit fair-play a reliefat continua ofensivă a României, aflată în grupă cu state similare din Africa, Asia și America Latină, pe care are toate șansele să o cîștige. Trasînd sarcini precise „căpitanului” de echipă (dl. Nicolae Văcăroiu), antrenorul României s-a prezentat foarte degajat la conferința de presă de la București, de fapt o... miuță între acesta și gazetari, generați-o ție, dă-mi-o mie! Aplicînd întocmai sarcinile de joc trasate de către antrenor, căpitanul reprezentativei a început construirea atacurilor: primul vizează ritmul amestecului al reformei, pentru care opinează că ar fi mai potrivită tactica temporizării, în care „să se lucreze cu asociațiile agricole decît cu milioanele de țărani care au intrat sau vor intra în posesia pămînturilor” și a încheiat cu atacuri în tromba (la prețuri minime a da naștere la goluri

spectaculoase (în bugetele noastre).

Oricum, la o succintă trecere în revistă a... lotului reprezentativ se constată că avem destui atacanți de clasă: Ninosu, Dănescu, Spiroiu și o... altă întreagă armată! Să vedem însă cît vor rezista în fața adversarilor. Una peste

alta e bine totuși (ba e rău!) că seria partidelor... de verificare a început, așa după cum era și firesc, cu FDSN-ul. Cine-i urmează aproape că bănuim: Partida Națională și cea... Naționalistă!

Ion GÎRNO

AGENZIA DE PRESĂ ȘI PUBLICITATE NOVA

✕ Execută înregistrări VIDEO de calitate (aparatură japoneză). REALIZEAZĂ FILME DE FAMILIE, DOCUMENTARE, DE RECLAMĂ, CLIPURI PUBLICITARE.....

✕ Execută toate tipurile de lucrări FOTOGRAFICE (a/n) PENTRU PRESĂ ȘI DOCUMENTARE.

CASUTA POSTALA 222
DE POSTAL 1
2400 SIBIU
ROMANIA
TEL. 0821 43 24 12
FAX 0821 41 35 56

VASILE AVRAM
ZEUL din LABIRINT
SIBIU, DECEMBRIE 1989

Cine, totuși, l-a împușcat pe Sobius Tibor? După poziția în care stătea și după direcția glonțului, se pare că acesta nu putea veni din curtea miliției, cum s-a presupus. Și totuși... Sînt atît de multe enigme nedezlegate și în ce privește evenimentele de la Cîsnădie, încît te întrebă dacă nu cumva procesul (atît de contestat, totuși) prin care au fost condamnați ofițerii de miliție Varga și Marcu n-a fost decît un simplu praf aruncat în ochii oamenilor. E adevărat că aceștia au folosit armamentul din dotare — se pare, totuși, că nu numai ei ci toți milițienii baricadați în clădirea care le adăpostea sediul — dar, după cum afirmă nu numai ei, doi, ei și unii martori oculari, abia în momentul cînd o parte dintre demonștrani, aflați bînișor sub influența alcoolului, au forțat cu un bulldozer masiv poartă de la intrare. Erau între ei, se spune, cîțiva recidiviști, oameni cer-

tați cu legea, care găsiseră momentul de a se răzbuna pe cei ce i-au trimis la închisoare. Tot ei se pare că au dat foc clădirii consiliului, au spart cîteva vitrine de magazine și au devastat casele primăriei și directoarei de la Textila.

Și totuși, pe străzile Cîsnădiei se adunaseră în acel 21 decembrie mii de oameni care asemeni celor din Sibiu, n-aveau altă intenție decît de a demonstra împotriva dictaturii. Printre ei, se pare, și Sobius Tibor, care a plătit acest gest (intenționat? inconștient? dirijat?) cu viața.

Firește, nu e rostul nostru a dezlega enigmele lui decembrie — o vor face, poate, într-o zi, organele de justiție — dar nu putem să nu ne punem mereu întrebarea de ce a fost nevoie să curgă sînge pentru a se institui o schimbare socială pe care aproape toată lumea o considera deja inevitabilă?

IX. Glonțul a mușcat verigheta

A venit acasă în jurul orei 13, ostent și flămînd. Făcuse, împreună cu colegii de muncă de la Mecanica, întreg traseul demonstrației, atît ieri cît și astăzi. Trebuieră iarăși să sară gardul, deoarece, ca și ieri, poarta le-a fost zăvorâtă. I-au văzut trecînd cu cîteva clipe înainte pe cei de la Balanța, înconotați în toată regula, cu pancarte și lozinci pregătite ca pentru un mare miting. Li s-au alăturat lor și, după un scurt parcurs pe străzile orașului, s-au oprit în fața miliției și securității.

Se adunaseră deja, aici, mii de oameni. Unii minăți de curiozitatea de a vedea ce se întîmplă, alții scandînd lozinci, iar cei mai temperamentalii înghesuindu-se în față, spre porțile zăvorâte din spațiile cărora pîneau ochi vigilenți dar totuși, se pare, îngrijorați.

Încă nu se trăgea, dar atmosfera era teribil de încălcată. Demonștranii cereau să fie eliberați arestații, despre care se presupunea că sînt la subsolul miliției. Dialogul, uneori cu nuanțe agresive, din-

tre cei de afară și cei dinăuntru, se derula fără întrerupere.

Nimeni, de fapt, nu știa precis ce dorește. Mulțimea cerea miliției să se predea (dar cui să se predea? În ce condiții? Ce să facă după aceea?) iar oamenii de ordine erau într-o totală derută. Rămăseseră încă de dimineață fără comandanți (precum se știe, șeful Inspectoratului M.I., împreună cu comandanții miliției și securității, se retrăsese la unitatea militară de vizavi), dar receptaseră ordinul de a-și apăra cu orice preț sediul.

Cu orice preț? Iată o dilemă la înlăturarea căreia nu mulți s-ar fi încumetat. Aflaseră deja de moartea generalului Milea, de fuga lui Ceaușescu, de plecarea lui Nicu din Sibiu. Ce mai puteau, ce mai aveau de făcut? Să iasă afară, în fața mulțimii? Să rămînă înăuntru, în clădirea asaltată din ce în ce mai insistent de către demonștrani? Începeau mereu telefoanele, cereau ordine de sus, dar nimeni, nici de la Sibiu nici de la București, nu putea sau nu voia să-și ia răspunderea unei decizii. Ceea ce li se spunea era contradictoriu și derutant, rămindea să se orienteze în funcție de împrejurări și de starea mulțimii.

Aceasta, mulțimea, era din ce în ce mai nerăbdătoare. Cei mai mulți nu doreau decît să vadă că popularul bastion al dictaturii a căzut, dar mai existau și dintre cei care aveau răfuieți personale cu unii dintre milițienii și securiștii aflați înăuntru. Fie hăituiți, arestați și bătuiți pe nedrept, fie infractori de drept comun care socoteau că a sosit timpul să se răzbune, presiunea psihică adunată în ei stătea să se reverse.

Hans Ioan Bogdan se afla și el în grupul care urmărea mai mult din curiozitate evenimentele. Era totuși puțin îngrijorat: avea un frate mai mare angajat la securitate, fapt care îl punea într-o postură oarecum contradictorie. Din fericire, fratele nu se găsea în sediu, fusese trimis cu cîteva zile înainte la Mediaș, cu misiuni speciale. Locuia pe același palier cu el și se vizitau des, de fapt stăteau cînd la unul cînd la altul, mai ales că părinții locuiau și ei acolo. Au fost cu toții, ieri și astăzi, martorii unui fenomen ciudat: suna mereu telefonul și o voce întreba de fratele securist. „Nu-i acasă, răspundea soția sau unul dintre părinți, cine-l caută?”. Dar vocea se întrerupea și revenea tonul. Apoi iarăși: „Vă rog, cu Gheorghe Bogdan”. „Cine-l caută?”. „Un coleg de serviciu”. „Nu-i acasă”. „Dar unde este?”. „Dacă sînteți coleg de serviciu cu el, știți bine că a plecat la Mediaș”. „Avem informații că a venit acasă”.

O diversivune? O verificare de rutină a prezenței ofițerului în locul unde a fost trimis? Sau un plan pus la cale de cineva în vederea acțiunilor care vor urma? Faptul că locuința lui se afla exact vizavi de clădirea securității, în blocul 10 de pe str. Gh. Gheorghiu-Dej, poate fi și el semnificativ din unele puncte de vedere?

— Eu dau o fugă pînă acasă, se adresează Hans colegilor. [...]

Soția l-a întîmpinat cu salutul obișnuit, dar și cu o nuanță de reproș în glas:

— Nu e bine că stai acolo, în stradă. Dacă cumva se deschide focul? [...]

Ieși pe palier, iar după cîteva clipe reveni cu cel doi copii de mină. Era tocmai momentul cînd s-a auzit zarva dinspre curtea miliției și securității. Strigăte, urale, explozii de petarde.

— Să știți că mulțimea a pătruns în sediu, exclamă Hans. Mă duc să văd ce se petrece.

— Să mergem mai bine în apartamentul lui Gică, propune cineva. De acolo se vede totul ca în palmă.

Au traversat holul și au intrat în bucătăria fratelui. Era el, Hans, cumnata (soția fratelui, ofițerului de securitate) și tatăl. S-au apropiat de geam, să privească afară. În curtea din spate a miliției și securității era o învălmășeală de nedescris. Manifestanții forțaseră poarta, rupseseră cordonul de soldați aduși aici pentru apărare și acum se năpusteau în strigăte și urale, spre ușile celor două clădiri. De dinăuntru se aruncau petarde cu gaze lacrimogene, se trăgea în aer, ba chiar de la unele geamuri, spre picioarele demonștrărilor.

— Gata, situația a explodat, zice Hans în timp ce se întoarce cu fața spre chiuveță, pentru a scutura scrumul de la țigară. În acel moment s-a auzit un pocnet sec în geam, iar în clipa următoare Hans a eliberat din gîtlej un „auu” răgușit și și-a dus mina la ceafă. Ceilalți doi și-au înțors privirile spre el și au văzut clar cum un glonte, al doilea, îi izbește verigheta de pe deget și, după ce-i sfărîmă și brățara de la ceas, ricoșează undeva în perete. Imediat după aceea, alte două gloanțe străpung geamul, aproape în același loc cu primul, și se înfig în peretele opus.

(va urma)

